

23-04-2026 † ΟΡΘΡΟΣ
ΠΕΜΠΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
τοῦ τροπαιοφόρου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου
Ἦχος δ'

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερω-
τῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπι-
στῆς, ἀσθενούντων ἱατρός, βα-
σιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε
Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον ταῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος βαρὺς,

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ
ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ
πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς
δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα
Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἀνέτειλεν ἰδοὺ, τὸ τῆς χάριτος
ἔαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ
Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνε-
κλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρ-
τυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φω-
τοφόρος ἡμέρα, δεῦτε ἅπαντες,
λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαι-
δρῶς ἐορτάσωμεν.

Δόξα... Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς..

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν, μὴ
ἀπίσται μοι πλέον, ὁ Λόγος τῷ
Θωμᾷ, ἀπιστοῦντι ἐβόα· δακτύλω
με ψηλάφησον, καὶ χειρὶ ἐξερεύνη-
σον, καὶ γνωρίσας μου, τὰς
ὠτειλάς τῶν τραυμάτων, κόσμῳ
κήρυττε, τὴν ζωηφόρον μου
ταύτην, ἐκ τάφου Ἀνάστασιν

Μετά τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος γ'. Θείας Πίστewς.,

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, ἐν
πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως,
τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες,
καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὡμολόγη-
σας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ
Γεώργιε, Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν

τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν Ἀπόστολον πάντες καὶ μα-
θητὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν
ὕμνοις ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ· θεο-
πρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας
αὐτός, τύπους τῶν ἡλῶν ψηλαφῶν,
βεβαίαν πίστιν ἐκζητῶν, ἐστήριξεν
ἐν Κυρίῳ, ἀδιαλείπτως πρε-
σβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα

ᾠχος δ΄

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον
τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας
πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον
εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἐνδοξε
Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεπορθῶς,
πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους
τοὺς μακροῦς, Μάρτυς Γεώργιε,
καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ
πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρ-
σεως, τῆς βασιλείας, αὐτοῦ
μετέσχες, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς
τρήσεις τῶν ἡλῶν, Θωμᾶ, τί ἀπι-
στεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος
ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος,
ὀπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις
ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς
ἐβόα τῷ κτίστη· Θεός μου εἶ καὶ
Κύριος.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτῆρ μου. (δψς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψς)

Δόξα.

Λγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Λγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ
ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πλη-
θυνθήσεται. (δψς)

Σπῆχος. Πεφυτευμένος ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ
ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πλη-
θυνθήσεται.

Ἦ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

ᾠχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρ-
τητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου

Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου

ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

ᾠχος πλ. β'

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Εἶπα τὰς Ἰδιόμελον τοῦ μηναίου.

ᾠχος πλ. β'

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτίσι, καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνθεσιν ὠραίζομένη, Γεώργιε βοᾷ σοι· θεράπον Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότετε, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον..

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡδὴ α'. ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχως ὁδηγήσαντι, ὥδην ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμπας τριήμερος, τὸν ζοφερόν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἡ βασιλὶς τῶν ὠρῶν, τῇ λαμπροφύῳ ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα, δορυφοροῦσα τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγίδες, οὐδὲ κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν, ἀλλ' ἐξαναστάς ἐπέστης, τοῖς φίλοις σου εἰρήνην Δέσποτα δωρούμενος, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσας.

Κανὼν α', Ὡδὴ α', τοῦ Μεγαλομάρτυρος

ᾠχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα

Σπῆχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπὲρ ἡλίων ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλίτα· τὰς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν θαυμάτων τὰς αὐγάς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Σπῆχ. Ἀγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δὸς μοι τοὺς ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ᾧ καὶ ἔζης γηθόμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νέος ὦφθης ἐν πολέμοις ἱκανὸς τῇ χειρί, ἄλλος Δαυΐδ ἀνδρεῖος· ὥς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν ἀντίπαλον καὶ σύ, νικᾷς καθελὼν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων σου, στεφανῖτα

Γεώργιε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Ὡς ἀνέκφραστος ὥραϊος, φρικαλαῖος ὁ σός, ξένος ὁ τόκος Κόρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ γάρ, τὸν παντέλειον Θεόν, θηλάζεις σαρκί, παράδοξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε Μητράνανδρε.

Κανὼν α΄,

ᾠδὴ γ΄, τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος α΄. Ὁ Εἰρμός

Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυροῦ σου Χριστέ, τελέσας ἡμᾶς, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Εν τάφῳ περικλεισθείς, τῇ περιγράφτῳ σαρκί σου, ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστὲ ἀνέστης, θυρῶν κλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Σπῆχ. **Δ**όξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Τοὺς μώλωπας σου Χριστέ, οὓς ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον, τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Κανὼν α΄, ᾠδὴ γ΄,

τοῦ Μεγαλομάρτυρος

ᾠχος α΄. Δεῦτε πόμα πῶμεν καινὸν

Σπῆχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ᾗ συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν.

Σπῆχ. **Ἀ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τά τε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυμάτων καὶ γάρ, ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Γῇ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει, στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστράτηγος γάρ, Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Εὐφράνθητι, τέρπνου Μαριάμ· εἰ καὶ χθὲς ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς διήλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τοῦ

ἐχθροῦ τὰ φρυάγματα· τῷ γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν τυράννων ἔσβεσας, τὸ ἄθεον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα...

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς σοφέ, πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ἐκληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ Σταυρὸν τόν, Ἄχραντον, ἐν σοὶ τεθωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἡσχυνας, τυράννων τὸ φρύαγμα· ὅθεν τῇ πρεσβείᾳ, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Γεώργιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμί, ὁ διὰ σὲ παθητός.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἄγιε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθὼν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτουῖντα αὐτόν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΓ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Σπύχοι

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,

Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Οὐαλερίου.

Στίχοι

Θείαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου
Κακὴ κεφαλὴ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, Στρατηλατῶν.

Στίχοι

Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῇ κάρας,
Ἐῷον εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.

Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,

Χριστῷ πεποιθώς, ὥσπερ ἀλκαία λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχοι

Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας

Ψυχῆς νοσοῦσης εὔρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχοι

Λαιμὸν σὸν ὡς γῆν, ὡς ὕνιν δὲ τὴν σπάθην.

Γεωργεῖ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Δονάτος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Ξίφει, Θερινέ, συνθερισθεὶς Δονάτω,

Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβεΐαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίς τοῦ Πάσχα

Ὡδὴ α'.

ᾠδὴ α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ὡδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ὡδὴ δ'.

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὡδὴ ε'.

Ορθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὁφόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὡδὴ ς'.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὡδὴ ζ'.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει

ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Λύτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος α')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ' ᾠχος α'

Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Εαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον, ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής, ἣν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιωθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Γήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει, σήμερον αἶρονται κλεῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

ΑΙΝΟΙ. Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τοὺς Αἱ ν ο υ ς

Σπχρὰ Προσόμοια τοῦ μηναίου

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἑαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον, ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὁλον, προσενήνοχας σαυτόν, τῷ σοὶ δεδοκότε παμμάκαρ, ζωὴν ὁλόκληρον, ὥσπερ ὁλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην·

ὄθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Γπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὔρες ἀπόλαυσιν, ἧς νῦν, ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις, σῶζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεθρον, δεινὴν ἀθυμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος, ὅπως, ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δοξασπικόν. Ἦχος πλ. α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχηθῶμεν, ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ

φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν· οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οὐκ ἠλέησε τὸ σκεῦος τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσεν, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσამειβόμενος, αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἦχος πλ. β'

Μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρός, ὥφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος, καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήρατόν μου πλευράν, ὃ δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον πλ α' (Ἀρχὴ ἢ σύντομος)

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δ'

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερω-
τῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπι-
στῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βα-
σιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε
Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

«Εὐλογημένη»,

«Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀντίφωνον α'

ᾠχος β'

Σπῆχ. **Ἀ**λαλάξατε τῷ Κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Ψ**άλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Ε**ἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φο-
βερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει
τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ
ἐχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. **Π**ᾶσα ἡ γῆ προσκυνη-
σάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου
Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

ᾠχος ὁ αὐτὸς

Σπῆχ. **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς
καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Τ**οῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν
ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σω-
τήριόν σου.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς
σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος πλ. α'

Σπχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπχ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικόν

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον ταῆς Ἑορτῆς

ᾠχος βαρὺς,

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος δ'

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζω-
οπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς
ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκε-
κλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς
εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀπο-
στόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις
καὶ Θεός μου.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ
Κυρίῳ.

Σπ'χ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς
φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα **12:1-11**

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβα-
λεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χειρας
κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλη-
σίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελ-
φὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν
ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις,
προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον·
ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν
καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, πα-
ραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρα-
τιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμε-
νος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν
αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος
ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ
δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς
ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ
αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ
ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος με-
ταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος
ἀλύσει δις, φύλακές τε πρὸ τῆς
θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ
ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ

φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πα-
τάξας δὲ τὴν πλευράν τοῦ Πέτρου
ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν
τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ
ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ
ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιῶσαι
καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου.
Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ·
Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἄκο-
λούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει
αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστι
τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου,
ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελ-
θόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ
δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν
σιδηρὰν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν
πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοιχθῇ
αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον
ρύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ
ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος
γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα
ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος
τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με
ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς
προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰου-
δαίων.

Ἀλληλούϊα. (γ') *Ἦχος β'.*

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ
ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πλη-
θυνθήσεται.

Σπ'χ. **Π**εφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐξανθήσει.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Κοινωνικὸν*

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

*Κοινωνικὸν
Ἦχος α'*

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

*ψάλλεται δὲ μετὰ τῶν ἐφεξῆς
στίχων αὐτοῦ.*

Στίχος: **Μ**έγα τὸ μυστήριον τῆς
σῆς Χριστέ, ἀναστάσεως.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Δ**είπνω παραγέγονας
ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Τ**ότε καὶ ὁ ἄδης συνα-
ντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμε-
νος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Τ**ότε καὶ Μαρία ἡ μυρί-
σασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα
θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Στίχος: **Ε**ἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ
τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέ-
στη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος.

Γῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε,
πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν
ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ

ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾷν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. *(τρίς)*

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.